

GYÖRTELEKI HÍRMONDÓ

Győrtelek Község
Önkormányzat
lapja
2006. december
V. évfolyam
4.szám.

**KELLEMES
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS ÁLDÁSOKBAN
GAZDAG BOLDOG
ÚJ ÉVET KÍVÁN A
GYÖRTELEKI
ÖNKORMÁNYZAT
NEVÉBEN:**

*Tóth Károly
jegyző*

*Halmi József
polgármester*

*Radványi Kálmán:
Én Jézust várom, a kis Gyermeket*

Ti nagy, hatalmas Messiásra vártok,
Ki fölkarolja az avult világot,
Kinek hatalma tisztító vihar,
Ki poklot ostromol villámival:
Én Jézust várom, a kis gyermeket,
Ki bölcsőjében játszik és nevet.

Vajúdást vártok, eszmék harcait,
Vak gyűlölettel, göggel küzd a hit,
Viharzó harcot vív az öntudat
A szent szabadság zászlaja alatt.
Én Jézust várom, a kis csecsemőt;
Letérdelek kis lábai előtt.

Titeket súlyos problémák gyötörnek:
Én átadom magam a szent gyönyörnek.
Filozofáltok, írtok könyveket,
Az én problémám: lélek s szeretet.
Én Jézust várom, aki mosolyog,
És mosolyától én boldog vagyok

Gyertek fiúk, ti kicsinyek, körém
A hópelyhes karácsony estéjén,
Gyertyás és cukros kedves fa alatt
Hagyjuk a küzdő, merész vágyakat!
Mi Jézust várjuk, a kis gyermeket,
Ki báj, szelídség s égi szeretet.

Tisztelt lakosság!

Egy évvel idősebbek lettünk és egy új év elé tekintünk. Előre csak úgy lehet menni, ha áttekintjük az elmúlt évet és tanulunk belőle. A jót megőrizzük, a rosszat kijavítjuk.

A 2006-os év mozgalmas és tartalmas volt. Nemcsak a választások miatt, hanem azért is, hogy településünk tovább szépült. Elkészült a Művelődési Ház és a könyvtár, a kerékpárút első két üteme, a játszótér és a kábeltévé, folyamatban van a sportpálya.

Sikerült támogatni a továbbtanulókat és igyekeztünk mindent megtenni a lakosságért.

De jön az új év és ez változásokkal kezdődik. 2007. január 1-jével megszűnik a Gondnokság, melynek feladatait az iskola és a Polgármesteri Hivatal veszi át. Az iskola az oktatással és az óvodai neveléssel kapcsolatos feladatokat hajtja végre. A Polgármesteri Hivatalhoz fog tartozni minden más jellegű feladat. (temető, sírhelyek, művelődési ház, ÖNO, Védőnői Szolgálat) A térítési díjakat továbbra is Görbe Mihálynénál kell befizetni.

Az Önkormányzatra nem vár könnyű év, de remélem, hogy egyéb intézkedéseket nem kell hozni.

Év végén szeretném megköszönni mindenkinek a munkánkhoz nyújtott segítséget és kívánok mindenkinek Boldog Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet.

Halmi József
Polgármester

MEGHÍVÓ

TÁJÉKOZTATJUK A TISZTELT LAKOSSÁGOT, HOGY A MŰVELŐDÉSI HÁZ ÜNNEPÉLYES ÁTADÁSÁRA DECEMBER 22-ÉN 16 ÓRAKOR KERÜL SOR, A KÖZSÉGI KARÁCSONYI ÜNNEPSÉG KERETÉBEN. SZERETettel HÍVUNK ÉS VÁRUNK MINDENKIT

Ünnepi istentisztelet rendje

Dec. 23.	szombat	18 ⁰⁰	bűnbánati istentisztelet
Dec. 24.	vasárnap	10 ³⁰	istentisztelet
Dec. 24.	vasárnap	18 ⁰⁰	szentesti istentisztelet
Dec. 25.	hétfő	10 ³⁰	karácsony első napja, istentisztelet, úrvacsoraosztás
Dec. 26.	kedd	10 ³⁰	karácsony második napja, istentisztelet
Dec. 31.	vasárnap	18 ⁰⁰	óévi istentisztelet
Január 1.	hétfő	10 ³⁰	újévi istentisztelet

Diós-mákos beigli Hozzávalók (2 rúd)

A tésztához

- 500 g liszt
- 250 g vaj vagy margarin
- 4 tojássárgája
- 20 g élesztő
- 20 g porcukor
- 1,5 dl tej
- 1 db tojás a kenéshez
- só

Diótöltelék

- 200 g darált dió
- 200 g porcukor
- 20 g vaníliás cukor
- 0,5 dl tej
- 50 g mazsola
- 2 cl rum

Máktöltelék

- 200 g darált mák
- 200 g porcukor
- 1 db citrom leve és reszelt héja
- 0,5 dl tej
- 50 g mazsola
- 2 cl rum

A tészta elkészítése

A tejhez hozzáadjuk az élesztőt, és elkeverjük benne. A lisztet keverőtálba tesszük, hozzáadjuk a hűtőszekrényből kivett vajat vagy margarint, és gyorsan, hogy a zsiradék meg ne olvadjon, összedolgozzuk. Hozzáadjuk a tejből elkevert élesztőt, a porcukrot, a tojások sárgáját, a reszelt citromhéjat, csipetnyi sót, és egynemű tésztává dolgozzuk. Két egyforma nagyságú cipót formázunk belőle, liszttel meghintjük, és 20-30 percig hűtőben pihentetjük.

Amíg a tészta pihen, elkészítjük a tölteléket az alábbiak szerint, függetlenül attól, hogy mák vagy dió tölteléket készítünk. A tejből elkeverjük a cukrot, és felforraljuk. A darált nyersanyagokat keverőtálba tesszük, hozzáadjuk a megválogatott és rumban áztatott mazsolát, a reszelt citromhéjat – diótöltelék esetén a vaníliás cukrot is – elkeverjük, és a felforralt szirupot hozzáöntjük, egyneműsítjük, majd kihűtjük.

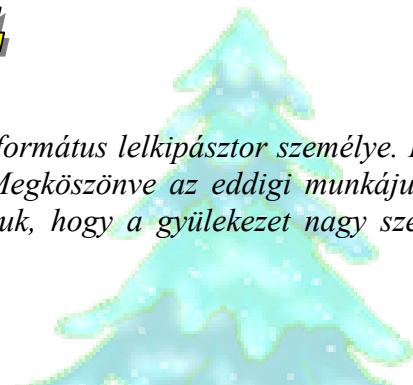
A tésztát a jégszekrényből kivéve 3-4 mm vastag téglalap alakúra nyújtjuk. A kihűtött tölteléket a tésztára kenjük egyenletesen oly módon, hogy a szélei 0,5 cm-es sávban töltelék nélkül maradjanak. Keskenyebb széleit felhajtjuk a töltelékre, és hosszanti irányban feltekerjük. Figyeljünk arra, hogy a hajtások mindig a rúd aljára kerüljenek.

A kenéshez a tojást szétválasztjuk, a tojás sárgáját felverjük, és a tészta felületét megkenjük vele, langyos helyen fél órán át hagyjuk szikkadni, majd a fehérjével (nem kell felverni!!) megteesszük ugyanezt. A tojással való megkenés és szikkasztás adja a beigli márványosságát. Lisztezett sütőlapra téve tetejét megszurkáljuk villával – ezzel a sütés közben keletkező gőzök távozását tesszük lehetővé – előmelegített (kb. 180 fok) sütőben készre sütjük. A lemezen hagyjuk kihűlni és ujjnyi szeletekre vágva adjuk asztalra.

KARÁCSONYI ÜNNEPEK

Egyházi élet

Mint a településen nagyon sokan tudják, a napokban megváltozik a református lelkipásztor személye. Lengyel Jánost és családját az élet más tájra, más egyházközségbe szólítja. Megköszönve az eddigi munkájukat sok sikert, erőt és egészséget kívánunk a további munkájukhoz, és kívánjuk, hogy a gyülekezet nagy szeretettel fogadja Őket.

Kedves Györteleki Emberek!

Talán nagyon sokan Önök közül már tudják azt, hogy a református lelkész családja még most, karácsony előtt elköltözik a faluból, de már az ünnepre megérkezik az új lelkipásztor. A Györteleki Önkormányzat szeretettel felajánlotta nekünk, a távozó lelkész családnak, hogy a györteleki újságban elbúcsúzzunk Önöktől.

Nehéz ilyenkor szavakat találni arra, hogy hogyan köszönjük el attól a községtől, ahol több, mint három évig élhettünk, és szolgálhattunk a gyülekezetben. Ha búcsúzunk, akkor emlékezünk is. A mi szívünket is sok emlék járja át akkor, amikor az itt eltöltött időre gondolunk:

- Elvégezhettük az istentiszteleti alkalmakat.
- Együtt örülhettünk a családokkal, a keresztlőkön az újszülött gyermekek érkezésének és életének.
- De vigasztalhattuk a gyászoló családokat is, amikor egy – egy koporsó mellett az Isten igéje megszólalhatott.
- Úrvacsorai alkalmakat nem csak a templomban tarthattunk, hanem a szociális otthonban is mindig igényt tartottak rá.
- Köszönjük azt, hogy minden héten tarthattunk istentiszteleteket az otthonban.
- Egy időben még az idősekhez is átjárhattunk beszélgetni, énekelni, az öregek napközijébe.
- Hálát adunk, hogy voltak olyan idős emberek, akik a beteg úrvacsorát is kérték, mert betegségük miatt, már nem tudtak a templomba eljönni.
- Köszönjük az iskolának, hogy lehetőséget biztosítottak arra, hogy hittan órákat tarthassuk.
- Talán az Úr Isten egy kisebb csodája az, hogy a kicsi gyerekek milyen fogékonyak tudnak lenni a jóra is. Így az Óvodában mindig csodás érzés volt az, hogy egy – egy hittan óra alkalmával a gyerekek boldogan tanulták meg az imádságot, az Istenről szóló énekeket, és figyelemmel hallgatták a bibliai történeteket.
- Köszönettel tartozunk az óvónőknek is a segítségért, akik örömmel hozták el a gyerekeket a templomba, hogy meglássák annak ne csak a külsejét hanem a belsejét is.
- Részesei lehettünk a fiatalok vidám kacajának a vasárnap délutáni játszóházban.
- Jó volt látni a jókedvüket minden évben, egy – egy nyári kiránduláson és táborozáson.
- Advent első szombatjait a konfirmált fiatalokkal tölthettük el Porcsalmán, az adventi csendesnapon.
- Hála tölti el a szívünket, amikor arra gondolunk, hogy a gyülekezeti tagok milyen lelkesedéssel segítettek a parókia felújításánál, takarításánál, a gyülekezeti terem, a templom és környéke tisztán tartásánál.
- Köszönettel tartozunk az Önkormányzatnak, hogy amikor segítségre volt szükségünk, mindig segítő kezeket biztosítottak a közhasznú munkások személyében, akiknek szintén köszönet jár az áldozatos munkájukért.
- Jó volt együtt ünnepelni is. Látni, hogy megmozdul a gyülekezet, amikor az erdélyi Túrterebes gyülekezete jött hozzánk, és vendégül láttuk őket.
- De jó volt velük találkozni, és Túrterebesen lenni, amikor viszonzottuk látogatásukat.
- Karácsony közeledtével eszünkbe jut, hogy a gyerekek mellett az idősek is milyen szép ünnepi műsorral szolgáltak a templomban.

Még talán oldalakon keresztül sorolhatnánk az emlékeket, akár a köszönő szavakat is.

Mégis, így karácsony, Jézus Krisztus születésének, a szeretet ünnepének közeledtével, inkább egy igével szeretnénk mindenkitől elköszönni:

„Érezzétek, és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül!”

Zsoltárok 34: 9.

Kívánunk mindenkinek, Istentől gazdagon megáldott boldog és szeretettel tele karácsonyt, és boldog új esztendőt!

Szeretettel:

Lengyel János és Lengyelné Papp Tünde Éva
református lelkipásztorok

Szeretettel köszöntjük a település új lelkipásztorát. Kívánjuk, hogy szeresse meg községünket, az itt lakó embereket és legyen hasznos tagja Györteleknek. Munkájához erőt, egészséget kívánunk.

Bemutakozás

Szeretettel köszöntök minden györteleki lakost. Keresztiné Szemán Szilvia vagyok, s ha Isten jónak látja, Györtelek lelkipásztora leszek az elkövetkező időben. Miskolcon születtem 1979.02.09-én. Gyermekkorom nagy részét a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében lévő Cigándon töltöttem, ahol anyai nagyszüleim és szüleim is élnek mind a mai napig. Egyszerű család az enyém, nagyszüleim a két kezük munkájából éltek egész életükben, édesanyám gyógyszerügyi szakasszisztens, apukám pedig árubeszerző, valamint az ottani gyülekezet gondnoka. Van egy öcsém, aki 11.-es a sárospataki Árpád Vezér Gimnáziumban. Iskoláimat Debrecenben végeztem, először a Református Gimnáziumban, majd a Hittudományi Egyetemen. Itt is szereztem meg diplomáimat 2002-ben és 2003-ban. Férjemmel, Kereszti Szilárddal teológus éveim alatt ismerkedtem meg, és 2002 augusztusában kötöttük össze az életünket. Ő Fehérgyarmatról származik, szülei most is itt élnek, édesanyja tanárnő, édesapja adótanácsadó, könyvvizsgáló. Két testvére van: Roland, aki Vámosoroszi lelkipásztora, Hajnalka, aki a Debreceni Református Gimnázium 10.-es hallgatója. Mindketten hálát adhatunk azért, hogy szép, összetartó, hívő család áll mögöttünk. Tiszafüreden töltött segédlelkési évem után, ahol férjem tanárként dolgozott, Kérszemjénbe költöztünk. Két évig Fehérgyarmaton voltam beosztott lelkész, s közben a semjéni szolgálatokat is végeztem. Férjem a Deák Ferenc Gimnázium informatika tanára lett, s azóta is próbálja, Isten bölcsességét segítségül kérve, tanítani a gyermekeket. Házasságkötésünk óta két gyermekkel áldott meg minket az Úr: Simon 3 éves, Mátyás 9 hónapos. Bizakodunk abban, hogy Györteleken új otthonra találunk a gyülekezetben és a falu közösségében is, és így együtt tudunk munkálkodni a Megváltó, Megtartó Isten dicsőségét szolgálva. Magam és családom nevében mindenkinek áldott Karácsonyt, és Isten kegyelmében bővelkedő, boldog új évet kívánok! Áldás, Békesség!

A remény lángja

Volt egyszer négy gyertya. Olyan nagy volt a csönd körülöttük, hogy érteni lehetett beszélgetésüket.

Azt mondta az első: - Én vagyok a BÉKE. De sajnos az emberek nem tudnak életben tartani, azt hiszem, el fogok aludni... Néhány pillanat múlva már csak egy vékonyabb füstölő kanóc emlékeztetett a korábban fényesen tündöklő lángra.

Megszólt a második: - Én vagyok a HIT. Sajnos az emberek nem hisznek bennem, fölöslegesnek tartanak, nincs értelme tovább égnem. A következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot.

Szomorúan szólt a harmadik gyertya: - Én vagyok a SZERETET. Nincs már erőm tovább égni. Az emberek nem törődnek velem, nem is tudják, milyen nagy szükségük van rám... Ezzel ki is aludt.

Hirtelen belépett egy gyermek. Mikor meglátta a három kialudt gyertyát, felkiáltott. – Mi történt itt? Hiszen nektek égnetek kellene, mindörökké... Elkeseredésében sírva fakadt.

Ekkor megszólt a negyedik gyertya: - Ne félj, amíg engem látsz, hisz lángommal újra meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát. Én vagyok a REMÉNY.

A gyermek szeme felragyogott. Megfogta a még égő gyertyát, s lángjával új életre keltette a többi. Add, Utunk, hogy soha ne aludjon ki bennünk a remény!

Hadd legyünk eszköz a kezekben, amely segít megőrizni gyermekeinkben a hit, remény, szeretet és béke lángját. Ámen.

Szeretethimnusz – az adventi készülődésre

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom iránt nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszletrendező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom iránt nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket énekelek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom iránt nincs bennem szeretet, mindez semmit sem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de ha Jézusnak nincs helye a szívemben, akkor nem értettem meg, miről szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést és megcsókolja házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak és útban tudnak lenni.

A szeretet nemcsak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elszakadnak, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Disznótor

A minap baráti körben disznóölésre voltam hivatalos. Ahogy illik a korai órákban, már hét óraker beöltözve, a fogókötéllal felszerelve megjelentünk a leendő áldozat óljánál. Mielőtt tettelegességre került volna a sor, a gazda kihozta az előírt szilvóriumot, melytől kellő bátorságra kapva, és az uniós előírásokról megfeledkezve, de kellő sajnálkozással a cénkát az előírt sorsa szerint megszártuk, majd feldolgoztuk.

A beszélgetés során, a frissen főtt szilvórium kellő dicsérete közben, feltolultak a gyermekkori emlékek:

A fehérbajszos Jobbágy nagyapámnál volt a disznótor, akit később a szélütése után a család férfi tagjai sem tudtak megakadályozni abban, hogy az asztalfiát kihúzza, és a pipájára még utolszor rágyújtson.

Mi unokák már előző este megjelentünk a nagyszülőknél. Korán sötétedett. A petróleumlámpa nem sokkal a vacsora után el lett fújva. Mi gyerekek a tornyos, dunnás, nagypárnás ágyban ahol ketten-hárman fekdünk, az izgalomtól nem igen tudtunk elaludni. Nagyapám, aki kemény ember volt, kénytelen volt a nadrágszíjjal többször is a dunnára csapni, mire aztán megesendesültünk. Nagyon korán, még sötétben ébredtek a nagyszülék, és érkeztek a család férfi tagjai. Érdekes módon abban az időben december már csikorgó, nagy hóval járó emberes hónap volt. Viharlámpafénynél fogták meg az alig mázsás mangalicát, és amelyet a mosólábra felemelve szártak meg. Azt persze szégyellték, ha másutt előbb visított a disznó. Ami persze abban az időben a közeledő karácsonyi ünnepekre és a hidegre való tekintettel, szinte az egész faluban hallatszott.

Aztán jött az áldomás, a forralt bor, majd kezdődött a perzselés. Persze ez is más volt. A szalmakazalból a horoggal, majd kézzel húzták ki a szalmát, amely a kézi aratás nyomán szép hosszú szálú volt, ezzel takarták be a jószágot, s gyújtottak alá. Mivel a gyufa is pénzbe került, nekünk az apró gyerekeknek az a feladat jutott, hogy az elhullott szalmából „kistüzet” csinálva, folyamatosan tápláltuk a lángot. Ebben tüzesítették a járomszeget, amellyel a disznó hónaljából, és egyéb nehezen megközelíthető helyekről égették le a szórt. Az én ténykedésem itt véget is ért, mivel a nagyapámtól kapott első gumicsizmámban, a nagy igyekezetben bele ugrottam az eldőlt villába, amely átszúrta a csizmám talpát, és vele együtt a lábamat. Az első ijedség, ordítás és a szakszerű kezelés után – nagyanyám a pucér, átszúrt lábamat belenyomta egy lavórba, amelyben vasesettel hígított víz volt- azért kezdtem sírni, hogy mi lesz a vadonatúj, lyukas gumicsizmával. De még a nap folyamán ez is meg lett orvosolva, a suszter úgy megfődta, hogy jobb lett, mint újkorában. Innentől a karosládáról néztem a ténykedést. Mire a malac a bontóasztalra került, finom hagymásvér és boros tea várta a családot. Aztán az asszonyok meghúrozták a belet, fonnyasztották a kását, közben az „emberek” feldolgozták a jószágot, és közben koccintottak, mondván: egészséges koporsója legyen az elhunytak. Ebédre az asszonyok a véreshús, szalonna, és savanyú káposzta felhasználásával finom toroskáposztát készítettek.

Abban az időben orjáira bontották a disznót, és sóztak, füstöltek mindent, mivel hogy nem volt fagyasztóláda. Azután az asszonyok hurkát, sajtot, gömböcöt tölthettek. Az volt az igazi, mikor a vastagbélbe lett a hurka megtöltve és a csikós spór lerjében átsütve került az asztalra.

Nagyapám nyakas ember volt, nem engedte, hogy a kolbászúst húsdarálón engedjék át, azt késsel kellett apró kockára vagdalni, s úgy tötötték meg a kolbászt. Mit mondjak finom is volt. Így aztán nem csoda, ha vacsora a hajnali kelés ellenére a késő estébe nyúlt.

A mai napig csodálkozom, hogy egy mai szemmel kicsi disznóból olyan bőséges vacsorát kanyarintottak: Húsleves, főtt hús, tötöttkáposzta, hurka, kolbász.

S ebből nem csak a nagy létszámú családnak jutott, mindig számoltak a hivatlanokra, a maskarákra, akik rendre meg is jelentek és nem voltak szégyenlősek.

Igaz utána igencsak beosztották a maradékot, mert aratásra még került füstölt szalonna, sonka.

De nem véletlenül hívták disznótornak. Megadták annak is a végtiszteességet, akár egy elhunytak. A szeretteik halála után is tort ültek, megemlékezve az elhunytól.

És még jött a másnap. Akkor történt a zsír kiolvasztása, a füstölhivaló besózása, aztán a perzselőhely feltakarítása, és persze újra inni kellett a „megboldogult” emlékére, megmérni, hogy tényleg négyújnnyi vastag volt a szalonna, és alig másfél éves korára hízott ekkorára.

Most nem volt csikorgó hideg, nem volt hó, nem visítottak a disznók szerte a faluban. Mi nem siettünk. A hentes jóvoltából szinte csak nézői voltunk az eseményeknek. A gyerekek nem jöttek ki, nem lábatlankodtak. Nézték a tv-t, számítógépeztek. Dél körül leszúrtuk a zsírt, összepakoltunk és ment mindenki a maga dolgára.

Nem beszéltük meg, hogy mit evett a disznó, mikor töltötte be a 8. hónapját, nem mondtuk hogy szép vékony, alig újnnyi volt a szalonna, nem jöttek a hivatlanok, és másnap már rohantunk a többi dolgunk után, mert a tegnapi nap is csak olyan volt, mint a többi, ezt is muszáj volt megcsinálni.

A szomszéd és még sokan mások elmentek valamelyik nagyáruházba és vettek szépen előrecsomagolt feldolgozott sertéshúst, amelyik valamely fejlett nyugati EU-s szabványoknak megfelelő nagyüzemből érkezett hozzánk, falura.

Bedő János

/ A kép illusztráció /

Házasságkötés

Zágon István: Az anya meg a szülő

Biró Éva és Csikó Róbert

Tóth Kármén

2006.10.16.

Tóth János apától

Csécsei Anasztázia anyától

Györtelek Dankó P u. 9.

Tóth Laura

2006. 10.17.

Tóth Noémi anyától

Györtelek Dankó 19.

Kiss-Németh Jázmin

2006.10.29.

Kiss-Németh László Zsolt
apától

Szabó Marianna anyától
Györtelek Dobó u 19

SZÜZ
MÉNYEK
ÉS
K

Ez a két fogalom alapján véve ugyanazt jelenti, de azért mégsem ugyanaz. Olyan különbség van köztük, mint - hogy is magyarázzam - mint amikor az ember azt mondja, hogy állam, meg azt hogy haza.

A hazáért élek és halok, az államnak meg adót fizetek. És annak ellenére lényegesen könnyebb, mint meghalni, mégis több emberről hallottam, aki lelkes örömmel halt volna meg a hazáért, de soha senkiről nem hallottam, aki szívesen fizetett adót. Hát így vagyunk valahogy az anyával, meg a szülővel is. A szülő hivatalos kifejezés, az anya magánjellegű. A szülő minden, ami értelmet jelent, erőt és kötelességet, az anya pedig minden, ami érzelem, áldozat és a leggyönyörűbb gyöngédség a világon.

Az anya, meg a szülő is egy ember. De ennek az egy embernek egészen más tulajdonságai nyilvánulnak meg az anyában, mint a szülőben.

Aki a harmadik szobából csukott ajtón át is meghallja, hogy hat hetes kislánya sír, az, az anya.

Aki szeretne berohanni hozzá és egy kis jó, langyos tejecskével elcsitítani azt a kis ártatlant, még az is az anya.

Aki berohan hozzá, megnézi, kibontja, tisztába teszi, de soron kívül egyetlen korty anyatejet sem juttat neki, hanem szigorúan alkalmazkodik az orvosilag előírt étrendhez, az már a szülő.

Akinek majd a szíve szakad ki, amikor a gyermeknek fogzási fájdalmai vannak, az az anya. De aki csukamájolajat ad neki, hogy minél előbb nőjön ki a foga, az már a szülő. Általában aki képes arra, hogy saját önszülött gyermekének beadja a csukamájolajat, azt a csúszós, szörnyű, kibírhatatlan ízű kotyvalékot, az nem is lehet anya. Az csak szülő lehet.

De aki közben azt hajtogatja: jaj de jó, de finom, a mama is ezt eszi, és hősies elszántsággal a szívében, de háborgó indulatokkal a gyomrában maga is megkóstolja azt a szörnyű kotyvalékot, az már megint az anya.

Aki büszke arra, hogy az ő kisfia már olyan nagy, hogy az első osztályba iratkozik, az a szülő. De aki az iskola megnyitásának napján sírva kíséri a gyereket abba a tiszteletre méltó épületbe, és amikor beengedi a többi gyerek közé, akkor úgy érzi, hogy a fia Dániel, aki most lép be az oroszlanbarlangba, az már megint az anya.

Aki nappal megbünteti a gyermeket, mert elszaggatta a nadrágját, az a szülő. De aki azt a kispadrágót éjjel könnyes mosollyal foltozza meg, az az anya.

Aki azt mondja: haszontalan kölyök, már megint nem tanulsz, az a szülő. De aki fűnek-fának keservesen panaszkodik, hogy annak a szegény gyereknek már megint mennyit kell tanulnia, az az anya.

Aki kamasz fiát tánciskolába viszi, az a szülő. Aki büszkén figyel, hogy az a haszontalan kölyök milyen ügyesen teszi a szépet annak a copfos kislánynak, az még mindig a szülő. De aki ugyanakkor nagyokat nyel, mert úgy érzi, hogy most kezdik tőle elszakítani lelkétől lelkezett magzatát és szeretné a fia táncpartnerét, azt a kis kacér, szőke démont megpofozni, az már megint az anya.

És mégis az anyából lesz a jó anyós, a szülőből pedig a rossz. Amely anyósi állapot tart mindaddig, míg meg nem születik az első unoka. És akkor valami egész váratlan és csodálatos dolog történik, eltűnik a szülő, eltűnik az anya, mondjuk inkább a kettő összeolvad és nagymama lesz belőle.

De ez a nagymama nem hasonlít sem az anyára, sem a szülőre, annyira nem, hogy hadilábon áll mindkettővel, a szülőt ridegnek, az anyát túlzottan tartja és csak egyvalakivel azonosítja magát teljesen és százszázalékosan, a gyerekekkel. Mintha soha nem lett volna szülő, mintha soha nem lett volna anya.

Mintha így született volna ötvenegyvalahány éves korában egyenesen nagymamának.

Kiadja: Györtelek Község

Önkormányzata

4752. Györtelek Kossuth út 47.

Telefon/fax: 44/557- 050.

Szerkeszti: Bedő János

Nyt.sz.: 2.9./178-1/2006.

HALÁLESETEK

Szelei Molnár József Kossuth 141.

Juhász Jánosné Kossuth 141.

Kasu Józsefné Kossuth 120.

Aranyos Zoltánné Dankó 17.

Beczó Gyuláné Kossuth 141.

Opris Pálné Kossuth 141.